

Udskriftsdato: 19. december 2025

KEN nr 9360 af 17/03/2025 (Gældende)

Ligebehandlingsnævnets afgørelse om handicap - adgangsbegrænsning - er handicap - medhold

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: 23-33336

Ligebehandlingsnævnets afgørelse om handicap - adgangsbegrænsning - er handicap - medhold

J.nr. 23-33336

En kvinde (klager), der var diagnosticeret med infantil autisme og blandet angsttilstand, klagede over en café (indklagede). Kvinden mente, at caféen havde forskelsbehandlet hende på grund af handicap i forbindelse med, at caféen den 30. marts 2023 afviste, at kvinden kunne medbringe sin servicehund.

Ligebehandlingsnævnet vurderede, at kvinden havde godtgjort, at hun på tidspunktet for den påståede forskelsbehandling havde et handicap i lovens forstand.

På baggrund af en samlet vurdering fandt nævnet, at kvinden havde påvist faktiske omstændigheder, som gav anledning til at formode, at der var udøvet indirekte forskelsbehandling på grund af handicap.

Nævnet havde herved lagt vægt på, at caféen i forbindelse med afvisningen blev oplyst om, at kvindens hund var en servicehund.

Nævnet vurderede, at caféen ikke havde godtgjort, at det var nødvendigt at afvise kvindens servicehund for at opnå formålet om hygiejne.

Kvinden fik derfor medhold i klagen og en godtgørelse på 5.000 kr.

Klagen angår påstået forskelsbehandling på grund af handicap i forbindelse med, at indklagede café den 30. marts 2023 afviste, at klager kunne medbringe sin servicehund i caféen.

Ligebehandlingsnævnets afgørelse

Det var i strid med handicapdiskriminationsloven, at indklagede den 30. marts 2023 afviste, at klager kunne medbringe sin servicehund i caféen.

Indklagede skal inden 14 dage betale en godtgørelse til klager på 5.000 kr. med procesrente fra den 1. april 2023, hvor klagen er modtaget i Ligebehandlingsnævnet.

Sagsfremstilling

Klager har fremlagt en mail af 16. november 2021 fra et selskab, som driver socialpædagogisk vikarvirksomhed, hvoraf fremgår bl.a.:

”Udtalelse fra Børne- og Ungdomspsykiatrisk Center i [by] den 7. august 2014 diagnoser: Infantil autisme og blandet angsttilstand. [Klager] har en ujævn kognitiv profil med alderssvarende evner med hensyn til perceptuel ræsonnering og forarbejdningshastighed men med problemer med verbal forståelse og arbejdshukommelse, som begge ligger lavt i normalområdet...

VISO/VUM Udredning.

Funktionsnedsættelse.

[Klager] er diagnosticeret med infantil autisme og blandet angsttilstand... Autisme diagnosen er det dominante træk hos [klager], hvilket giver sig til udtryk ved at hun har behov for tydeligt struktur i dagligdagen og har behov tydelig struktur, forudsigelighed samt genkendelighed. [Klager] har rigtig svært ved samspil med andre jævnaldrende og har manglende sociale kompetencer, hvilket gør at hun isolerer sig. [Klager] har også specifikke vanskeligheder indenfor verbal forståelse og hun har svært ved at udtrykke ønsker og behov. [Klager] har et verbalt sprog, som hun bruger når hun er i tryk og i trivsel.

[Klager] har fået en servicehund til at hjælpe hende når hun får sine angsttilfælde. Servicehunden får [klager] til at falde til ro når den er omkring hende, derfor er det vigtigt at servicehunden er med uanset hvor [klager] bevæger sig hen. ”

Klager har fremlagt et udateret certifikat om, at klagers servicehund er færdiguddannet af en udbyder af servicehundetræning.

Klager har oplyst, at hun den 30. marts 2023 besøgte indklagede. Da ejeren hos indklagede blev opmærksom på servicehunden, afviste ejeren, at servicehunden kunne være hos indklagede. Klager forlod herefter caféen.

Indklagede har oplyst, at ejeren gjorde klager opmærksom på indklagedes normale praksis, som ikke tillader hunde i caféen af hensyn til hygiejne. Der var ikke noget, som indikerede, at klagers hund var en servicehund.

Klagen blev modtaget i Ligebehandlingsnævnet den 1. april 2023.

Klager fremsatte i klagen en påstand om betaling af en godtgørelse på 5.000 kr.

Parternes bemærkninger

Klager gør gældende navnlig, at hun er blevet udsat for forskelsbehandling på grund af handicap.

Klagers servicehund udgør et hjælpemiddel, som hun altid har med sig, uanset om det er i en restaurant, bowlinghal eller på hospital.

Det er ikke korrekt, at der ikke er noget, som indikerer, at klagers hund er en servicehund. Klagers hund var iført en vest, hvorpå der stod, at der var tale om en servicehund.

Klagers mor orienterede ejeren hos indklagede om, at der var tale om en servicehund, og at det var tilladt, at den var i caféen. Imidlertid var indklagede ligeglad med, at der var tale om en servicehund.

Indklagede gør gældende navnlig, at klager ikke er blevet udsat for forskelsbehandling på grund af handicap.

Klagers servicehund bar ikke en vest, hvorpå der stod, at der var tale om en servicehund.

Klagers mor oplyste, at indklagede ikke havde lov til at afvise hunde.

Indklagede er altid imødekomme over for at hjælpe personer med særlige behov og respekterer de relevante retningslinjer.

Indklagede tillader almindeligvis ikke hunde i caféen på grund af hygiejne. Derudover er en af medarbejderne hos indklagede allergisk over for hunde.

Indklagede er overrasket over klagen.

Ligebehandlingsnævnets bemærkninger og konklusion

Ligebehandlingsnævnet behandler klager over forskelsbehandling på grund af handicap uden for arbejdsmarkedet efter lov om forbud mod forskelsbehandling på grund af handicap (handicapdiskriminationsloven).

Det fremgår af handicapdiskriminationsloven, at ingen må udsætte en anden person for direkte eller indirekte forskelsbehandling på grund af dennes handicap. Forbuddet mod forskelsbehandling gælder for al offentlig og privat virksomhed på alle områder i samfundet. Forbuddet gælder dog ikke for udøvelse af aktiviteter af rent privat karakter.

Handicapdiskriminationsloven indebærer ikke en pligt til rimelig tilpasning eller tilgængelighed.

Handicapbegrebet

Det følger af handicapdiskriminationslovens forarbejder, at vurderingen af lovens anvendelsesområde skal tage udgangspunkt i begrebet handicap i forskelsbehandlingsloven (lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet mv.).

Begrebet ”handicap” i forskelsbehandlingsloven og det bagvedliggende EU-direktiv fortolkes i overensstemmelse med EU-Domstolens og Højesterets praksis.

Handicapbegrebet inden for arbejdsmarkedet omfatter herefter langvarige begrænsninger som følge af bl.a. fysiske, mentale eller psykiske skader, som i samspil med forskellige barrierer kan hindre den berørte person i fuldt og effektivt at deltage i arbejdslivet på lige vilkår med andre arbejdstagere. Også funktionsbegrænsninger af denne karakter, som skyldes en helbredelig eller uhelbredelig sygdom, kan være omfattet.

Der henvises bl.a. til EU-Domstolens domme af 11. april 2013 i sagerne C-335/11 og C-337/11 (Ring og Werge), 1. december 2016 i C-395/15 (Daouidi) og 9. marts 2017 i C-406/15 (Milkova) samt Højesterets domme af 22. november 2017 i sagerne 300/2016 og 305/2016 trykt i U. 2018.830H og U. 2018.853H.

I sager om forskelsbehandling på grund af handicap uden for arbejdsmarkedet må nævnet på den baggrund foretage en vurdering af, om en skade eller sygdom konkret har medført sådanne langvarige funktionsbegrænsninger, at den berørte person er forhindret i at fungere på lige vilkår med andre personer i en tilsvarende livssituation. Ved denne vurdering vil indholdet af fremlagte lægejournaler, kommunale akter, skoleudtalelser mv. indgå.

Klager skal godtgøre, at hun på tidspunktet for den påståede forskelsbehandling havde et handicap i lovens forstand.

Klager er diagnosticeret med infantil autisme og blandet angsttilstand, som medfører, at hun har det svært i samspil med andre jævnaldrende og har manglende sociale kompetencer.

På den baggrund vurderer nævnet, at klager har godtgjort, at hun på tidspunktet for den påståede forskelsbehandling havde et handicap i lovens forstand.

Faktiske omstændigheder

Der foreligger direkte forskelsbehandling, når en person på grund af dennes handicap behandles ringere, end en anden person bliver, er blevet eller ville blive behandlet i en tilsvarende situation.

Der foreligger indirekte forskelsbehandling, hvis en tilsyneladende neutral bestemmelse, betingelse eller praksis vil stille personer med handicap ringere end andre personer.

Hvis en person, der anser sig for krænket, påviser faktiske omstændigheder, som giver anledning til at formode, at der er udøvet forskelsbehandling, påhviler det modparten at bevise, at der ikke er sket ulovlig forskelsbehandling.

Indklagede har anført, at indklagede har en praksis om, at hunde ikke er tilladt i caféen.

Efter sagens oplysninger lægges det til grund, at indklagede den 30. marts 2023 afviste klager fra at medbringe sin servicehund i caféen.

På baggrund af en samlet vurdering finder nævnet herefter, at klager har påvist faktiske omstændigheder, som giver anledning til at formode, at der er udøvet indirekte forskelsbehandling på grund af handicap.

Nævnet har herved lagt vægt på, at indklagede i forbindelse med afvisningen blev oplyst om, at klagers hund var en servicehund.

Nævnet har derudover lagt vægt på, at det fremgår af sagens oplysninger, at klager har et behov for sin servicehund på grund af sit handicap.

Det påhviler herefter indklagede at bevise, at der ikke er sket ulovlig forskelsbehandling.

Forskelsbehandling er ikke i strid med forbuddet, når den er objektivt begrundet i et sagligt formål, er nødvendig for at opnå formålet, og der er et rimeligt forhold mellem det ønskede mål, og hvor indgribende forskelsbehandlingen er for den eller dem, som bliver stillet ringere.

Indklagede har anført, at der ikke normalt tillades hunde i caféen grundet hygiejne. Derudover er en medarbejder hos indklagede allergisk over for hunde.

På den baggrund vurderer nævnet, at indklagede har godtgjort, at afvisningen af klagers servicehund var objektivt begrundet i et sagligt formål om hygiejne.

Spørgsmålet er herefter, om forskelsbehandling var nødvendig for at opnå det saglige formål om hygiejne.

Nævnet vurderer, at indklagede ikke har godtgjort, at det var nødvendigt at afvise klagers servicehund for at opnå formålet om hygiejne.

Nævnet har herved lagt vægt på, at indklagede ikke nærmere har dokumenteret, at det ikke var muligt at indrette sig på en sådan måde, at klager kunne medbringe sin servicehund i caféen, uden at hensynet til hygiejnen blev tilsidesat.

Klager får derfor medhold.

Godtgørelse

Klager tilkendes en godtgørelse, der skønsmæssigt passende kan fastsættes til 5.000 kr.

Ligebehandlingsnævnet har ved fastsættelse af godtgørelsens størrelse taget udgangspunkt i praksis samt et skøn over sagens faktiske omstændigheder, herunder karakteren og alvoren af den skete overtrædelse.

Indklagede skal herefter betale 5.000 kr. til klager med procesrente fra den 1. april 2023, hvor sagen blev modtaget i Ligebehandlingsnævnet. Beløbet skal betales inden 14 dage.

Retsregler

Afgørelsen er truffet efter følgende bestemmelser:

Lov om Ligebehandlingsnævnet

- § 1, stk. 1, og 6, om nævnets kompetence
- § 9, stk. 1, om klagebehandling
- § 12, stk. 1 og 2, om klagebehandling

Handicapdiskriminationsloven

- § 2 om lovens anvendelsesområde
- § 3 om lovens anvendelsesområde

- § 5, stk. 1-3, om forbud mod forskelsbehandling
- § 7 om undtagelser fra forbuddet mod forskelsbehandling
- § 10 om delt bevisbyrde
- § 11 om godtgørelse